

selv kan vælge mellem tandplejetilbud på en kommunal klinik eller i privat regie, uanset om kommunen tilbyder tandpleje på offentlig klinik.

Til § 5

Bestemmelsen tager sigte på at fastslå de kommunale forpligtelser og fastlægge kompetencen for området.

Bestemmelsen svarer for så vidt angår børnetandplejen til den gældende børnetandplejelovs § 4. De mere detaljerede bestemmelser om omfanget af og indholdet i den obligatoriske børnetandpleje vil blive fastlagt i en bekendtgørelse. Det er hensigten, at kravene til indsatsen i børnetandplejen løbende skal tilpasses i takt med udviklingen i de faglige behandlingsmuligheder.

Børnetandplejen skal omfatte forebyggelse og behandling, herunder nødvendig tandreguleringsbehandling. I lighed med ATFO finder indenrigsministeriet, at kriteriet for tandregulering kan strammes noget op i forhold til i dag. Indenrigsministeriet vil ved fastlæggelsen af kriterierne for tandreguleringsbehandling præcisere, at de skal være ens, uanset om behandlingen sker i kommunalt regie eller hos praktiserende tandlæge.

De gældende regler vedrørende befordringsgodtgørelse er hovedsageligt baseret på en cirkulæreskrivelse om refusion af udgifter til befordring af børn under den kommunale børnetandpleje, som indenrigsministeriet udsendte i 1980 til samtlige kommunalbestyrelser og amtsråd.

Kommunerne i dispensationskommunerne skal i dag afholde befordringsudgifter til børn mellem hjem eller skole og privat praktiserende tandlæge. For mindre børns vedkommende skal der også ske godtgørelse af befordringsudgifterne for en ledsagende voksen. Kommuner med offentlige klinikker skal i fornødent omfang refundere udgifter til befordring af børn omfattet af børnetandplejelovens obligatoriske regler.

Fastsættelsen af regler om befordringsgodtgørelse i den enkelte kommune er i høj grad afhængig af, hvordan børnetandplejen i øvrigt er tilrettelagt. Det bør derfor overlades til kommunerne selv at træffe beslutning om godtgørelse af eventuelle befordringsudgifter i børnetandplejen. Herved styrkes kommunernes mulighed for større fleksibilitet i den fremtidige organisation af børnetandplejen.

Til § 6

Lovens intentioner om en styrkelse af den forebyggende indsats vil ved fastlæggelsen af tilskuds-

reglerne give sig udslag i, at der vil blive større tilskud til forebyggende ydelser end til behandling.

Indenrigsministeriet vil ved de kommende overenskomstforhandlinger mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Dansk Tandlægeforening tage initiativ til, at der i overenskomsten indføres en forebyggende og diagnostisk grundydelse, hvis nærmere indhold fastlægges i et samarbejde mellem sundhedsmyndighederne og Dansk Tandlægeforening.

Det er indenrigsministeriets forventning, at der hermed i de kommende år vil vise sig et ændret ydelsesforbrug, således at der vil blive større forbrug af forebyggende ydelser og mindre af behandlingsydelser.

Til kapitel 2

Kapitlet indeholder administrative bestemmelser vedrørende børne- og voksentandplejen. Det pålægges amtskommunerne og kommunerne at sikre sammenhæng i tandplejen ved en koordination af indsatsen i børne- og voksentandplejen.

Endvidere fastlægges det finansielle ansvar for både børnetandplejen og den særlige omsorgstandpleje.

Endelig pålægges kommuner og amtskommuner en oplysningspligt over for indenrigsministeriet om forhold af betydning for tandplejen.

Til § 7

Bestemmelsen svarer til den gældende børnetandplejelovs § 1, stk. 2.

Indenrigsministeriet finder det hensigtsmæssigt også at lade tandplejen for grupper, som kommunerne tilbyder at varetage tandplejen for, jfr. § 4, være omfattet af en tilsvarende ordning.

Til § 8

Det forhold, at tandplejen fastholdes på to administrative adskilte niveauer kræver en aktiv koordinerende indsats til støtte for såvel den primærkommunale som den amtskommunale tandpleje.

Med forslaget pålægges amtsråd og kommunalbestyrelser en forpligtelse til at sikre den nødvendige koordination.

En sådan koordination skal bl.a. sikre, at der etableres effektive overførselsprocedurer mellem de to tandplejesystemer (børnetandplejen og voksentandplejen). Det må også sikres, at der sker en bedre koordination mellem den kommunale børnetandpleje, de private praktiserende tandlæger og den amtslige sygehus- og handicap tandpleje.